

**МВС УКРАЇНИ
ВІЙСЬКОВА ЧАСТИНА 1141
НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ
УКРАЇНИ**

вул. Карпенка-Карого, 3, м. Луцьк, 43023,
тел.: (0332) 28-12-76, факс: (0332) 28-12-76

09 лютого 2024 року № 50/41/11/1-172
на № _____ від _____

**Міністерство захисту довкілля
та природних ресурсів України**

Луцька міська рада

**Волинська обласна військова
(державна) адміністрація**

Про отримання дозволу на викиди

Військова частина 1141 Національної гвардії України на виконання ст. 10 Закону України „Про охорону атмосферного повітря” повідомляє про намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами котельні, яка знаходиться по вул. Карпенка-Карого, 3 у місті Луцьк, Волинської області.

Повідомлення надруковане в газеті „Волинська газета” № 5 (1473) від 31 січня 2024 р.

Додатки:

- текст повідомлення про намір отримати Дозвіл.
- випуск газети „Волинська газета” № 5 (1473) від 31 січня 2024 р.

**Командир
підполковник**

Володимир ОЛІЙНИК

Євгеній ШОКУР 28-12-76

Повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами

Військова частина 1141 Національної гвардії України (ВЧ 1141 НГ України) код ЄДРПОУ 14323416, адреса: 43023, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Карпенка-Карого, 3, має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря для діючого об'єкта (котельня), який знаходиться по вулиці Карпенка-Карого, 3 у м. Луцьк, Волинської обл.

Планова діяльність котельні ВЧ 1141 НГ України не підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до пункту 3 частини першої статті 1, абзацу другої частини першої, пункту 22 частини другої та пункту 14 частини третьої статті 3 Закону України „Про оцінку впливу на довкілля” та до постанови Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2017 р. № 1010 „Про затвердження критеріїв визначення планованої діяльності, яка не підлягає оцінці впливу на довкілля, та критеріїв визначення розширень і змін діяльності та об'єктів, які не підлягають оцінці впливу на довкілля”.

На території котельні ВЧ 1141 НГ України розміщено 1 стаціонарне джерело викидів, від якого в атмосферне повітря виділяється чотири забруднюючих речовини: оксиди азоту ($[\text{NO}+\text{NO}_2]$) – 0,729 т/рік, сірки діоксид – 0,009 т/рік, оксид вуглецю – 1,404 т/рік, речовини у вигляді суспендованих твердих частинок – 1,347 т/рік.

Виробництво та технологічне устаткування, для яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування на підприємстві відсутні.

Природоохоронні заходи щодо скорочення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря не розроблялись.

Пропозиції щодо дозволених обсягів викидів відповідають природоохоронному законодавству України.

Детальну інформацію можна отримати у лейтенанта Коляди Романа Івановича, тел. (096) 780-92-06.

Пропозиції та зауваження стосовно викидів забруднюючих речовин направляти у Волинську обласну військову (державну) адміністрацію (43025, м. Луцьк, вул. Київський майдан, 9), а також в Управління екології та природних ресурсів Волинської ОДА (43027, м. Луцьк, вул. Київський майдан, 9, каб. 823) протягом 30 календарних днів з дати публікації даного повідомлення.

«Хоч би які великі були московські насильства, вони не дають москалям жодного законного права на Україну».

Пилип ОРЛИК,

український політичний, державний і військовий діяч, Генеральний писар, гетьман Війська Запорозького у вигнанні, поет, публіцист. Представник шляхетського роду Орликів, що користалися гербом «Новина».

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ «ВОЛИНСЬКУ ГАЗЕТУ»

Нагадуємо нашим шанувальникам, що передплатити часопис можна з будь-якого місця у всякому поштово-му відділенні, в тому числі й пересувного характеру, а також безпосередньо у вашого листогоші. Передплатний індекс видання: 33943. Вартість місячної передплати становить 56 грн.; кварталної – 138 і шестимісячної – 261 грн. Будемо раді бачити вас, шановні волонтери, серед наших шанувальників та наперед вдячні за моральну та матеріальну підтримку.

Редакція.

№ 5 (1473)
31 січня 2024 р.

Ціна у роздріб:
10 грн

Передплатний індекс 33943

ВОЛИНСЬКА ГАЗЕТА

громадсько-політичний тижневик

ПЕРОМ ПУБЛІЦИСТА

Кремлівський синдром

Минулий тиждень, до 24 січня 2024, був напружено-кривавим, як і всі 700 (зблиз) днів путінської війни. А що ж особливо сталося саме цього дня, з руським воєнним транспортником ІЛ-76?

Коментар до відео: «Російська брехня про ІЛ-76. ІПСО про полонених та зрив обміну YouTube•STERNENKO•25 січ. 2024 р.»

1. Кацапи, як завжди, брешуть.
2. Військовий літак легітимна ціль.
3. Це чергова рашістська ІПСО, інформаційно-психологічна операція, з основним завданням – «донести звернення» до США, Німеччини, ООН «не давати озброєні українцям! Вони сбили воєнний самоліт, який викопіяв гуманітарну місію, перевозив 65 вояків».

4. На другому плані – зірвати обмін військовополоненими. Адже пуйло раніше заявив «більше ніяких обмінів!»

Ширше і глибше зміст цієї ІПСО, більш зрозумілим, буде виглядати трішки пізніше. А почну свій опис з нагадування поняття про Стокгольмський синдром.

ТЕРОРИСТИ І ЗАРУЧНИКИ

В 1973 році шведський злочинець, що тільки-но звільнився з тюрми, поранив поліцейського-охоронця і захопив у заручники чотирьох працівників банку, потім зажадав доставити його співкамерника і встановити зв'язок з прем'єр-міністром Улофом Пальме та погрожував вбивати заручників, якщо його вимоги не будуть виконуватися. На п'ятий день поліцейські просвердлили в стелі приміщення отвір і провели газову атаку, злочинців затримали. А далі почалося найцікавіше.

Вчорашні заручники заявили, «що боялися не терористів, які їм нічого «поганого» не зробили, а поліцію». Доставлений напарник також стверджував, що він не допомагав злочинцю, а

навапани, намагався врятувати заручників. Саме, ошарашений таким перебігом, психолог, який протягом п'яти днів консультував-допомагав поліцейським, а його рішення критикувались заручниками, і ввів термін «стокгольмський синдром» – коли жертва злочину проти своєї волі «захищає» злочинця.

Між іншим, Стокгольмський синдром не визнаний порушенням психіки, а характеризується як «нормальна реакція на травмуючі психіку обставини».

НЕБЕЗПЕКА СТОКГОЛЬМСЬКОГО СИНДРОМУ

Найбільша небезпека Стокгольмського синдрому полягає в тому, що заручник, який може загинути у будь-який момент від руки злочинця, противиться своєму звільненню! Відомі випадки, коли під час антитерористичної операції заручники попереджали терористів про небезпеку від спецназу, або не видавали терориста, коли він ховався серед самих заручників. Як правило, такий ступор у психіці жертви траплявся на 4-5 день утримання чи коли вбивали першого заручника.

Обставини, при яких може виникнути Стокгольмський синдром, найрізноманітніші: політичні і кримінальні теракти, військові каральні операції, обмеження волі в концтаборах чи тюрмах і, увага, розвиток авторитарних міжособистісних відносин у політичних групах...

На сьогодні, всі обставини виникнення Стокгольмського синдрому – це наслідок СВО, спеціальної воєнної операції, придуманої вбивцею путіним. І відповідно до цього, українці

БЕЗ ВІЛИХ ПЛЯМ

Улас Самчук: «Гнати від себе пасодерів!»

Сьогодні День народження у нашого головного редактора Володимира ДАНИЛЮКА – воїна-офіцера, секретаря НСЖУ, заслуженого журналіста України, талановитого людини з холодним розумом і жарким серцем патріота. Поміж складними буднями військовика Володимир знаходить час для публіцистики, історії, аналітичних публікацій про сьогодення. Цьому свідчення і ця публікація про видатного українського письменника Уласа Самчука, котрий вісім десятиріч тому опинився у вурі страшний війни. Він, будучи редактором україномовної газети, мріяв про самостійну вільну Україну і це, попри цензуру і тиск, постійно наголошував у газетних виданнях. Але написав ще й важливі книги, що й до сьогодні дивують українського і зарубіжного читача.

Редакційний та авторський колектив «Волинської газети», її читачі зичать Володимирі Олександровичу сил і мужності, віри і наполегливості, знань, рішучості, військових і журналістських чеснот, з честю пронести ім'я журналіста і офіцера-військового через це страшне горнило війни. А ще Перемогти та повернення до мирної праці, доволіття і родинно-українського щасливого життя.

Невдовзі виповниться чергова річниця з дня народження видатного українського журналіста, письменника і громадського діяча Уласа Самчука. Зараз він належить до числа борців за Українську незалежність у ХХ столітті, а під час большевицької окупації був «ворогом народу». Що волонтери знають про славетного земляка і в чому цінність нової книги лучанина Петра Краляка про цю легендарну особистість?

Улас Самчук народився 7 лютого 1905 року в с. Дермань поблизу сусіднього м. Рівного. Потім здобув початкову та гімназійну освіту, жив у Німеччині, а в 1929 року в чесному м. Прага, де займався науковою і літературною діяльністю, став кадровим націоналістом.

На рідну землю він повернувся лише влітку 1941 року, коли колишні союзники – ССР та гітлерівська Німеччина – розпочали між собою черговий етап Другої світової війни.

Важливо знати, що Улас Самчук після розколу ОУН залишився в середовищі більш поміркованого крила під орудою полковника Андрія Мельника. До речі, ще в книзі «На білому коні» він вказав на химерність ситуації розколу в ОУН, що неминуче позначилося на загальній дезадаптованості націоналістичного руху:

«Ситуація дійсно макабрична. Розуміти своє безсилля, мати дані для виходу зі становища і не могли знайти такою виходу. Ми з Ольжичем (мається на увазі Олег Ольжич, замордований на

Закінчення на сторінці 2

Закінчення на сторінці 3

